

результаті дії кадрових ризиків, їх можна згрупувати таким чином [3]:

– ризики, пов’язані з майновою безпекою (прямі матеріальні втрати, пошкодження майна, крадіжки сировини, інструментів тощо);

– ризики, пов’язані з фінансовою безпекою (крадіжки грошових коштів, маніпуляції з рахунками, фальсифікація звітності, отримання «відкатів» від контрагентів);

– ризики, які стосуються інформаційної безпеки підприємства сфери послуг (передавання технологічних таємниць конкурентам за винагороду, крадіжка баз даних клієнтів, втрата інформації з серверів після звільнення працівника);

– ризики втрати співробітників, носіїв ключових компетентностей, зниження загального кадрового потенціалу організації.

Діагностика кадрових ризиків та розробка заходів для зниження їх негативних наслідків є актуальною вимогою забезпечення конкурентоспроможності. Зниження попиту на багато видів послуг через загальне падіння купівельної спроможності населення та погіршення активності бізнес-структур у 2020 році вимагає від менеджерів сервісних організацій використання інструментів впливу на ризики з метою підвищення керованості суб’єкту господарювання та зміцнення його конкурентної позиції.

Література:

1. Щербак В. Г., Пугачов О. П. Кадрові ризики в системі менеджменту персоналу. *Ринок праці та зайнятість населення*. 2013. № 2. С. 12–16.

2. Мішина С. В., Мішин О. Ю. Класифікація кадрових ризиків підприємства. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2016. Вип. 53. С. 87–92.

3. Дуднева Ю. Е. Ризики організацій сфери послуг: підходи до класифікації. *Адаптивне управління: теорія і практика. Економіка*. 5(10). URL: <https://amtp.org.ua/index.php/journal2/article/view/78>.

ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

*Кербікова А.С., старший викладач
кафедри економіки та підприємництва
Національна металургійна академія України*

Займаючи 5,3% території з часткою населення 7,6%, Дніпропетровська область є одним з провідних регіонів України.

На Дніпропетровщині виробляється п’ята частина (481,5 млрд грн) усієї реалізованої промислової продукції України. За цим показником область посідає перше місце в Україні.

Індекс промислового виробництва області за 2019р. проти 2018р. склав 100%.

Підсумки діяльності індустрії регіону за 2019р. формувалися під впливом

зростання обсягів випуску продукції (товарів, послуг) у переробній галузі (індекс – 102,7%) при одночасному їх зменшенні у добувній промисловості і розробленні кар’єрів (99,6%) та сфері з постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря (81,8%).

Індекс споживчих цін у Дніпропетровській області у грудні 2019р. до попереднього місяця склав 99,8%, з початку року – 103,7%.

Внесок Дніпропетровщини у загальнодержавний оборот від промислової діяльності склав 18,3%.

У структурі обсягу реалізованих промислових товарів і послуг переважає продукція металургійного виробництва, виробництва готових металевих виробів, крім машин і устаткування (34,4%). До списку лідерів серед товаровиробників-переробників належать і галузі з виробництва харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів (8%), машинобудування (5,3%), з виготовлення гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції (4%) та хімічних речовин і хімічної продукції (3,7%).

У 2019р. в економіку Дніпропетровщини іноземними інвесторами вкладено 52,8 млн дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу).

Обсяг унесених з початку інвестування в економіку області прямих інвестицій на 31 грудня 2019р. дорівнював 3797,6 млн дол. За цим показником область посіла друге місце серед регіонів країни після м. Києва [1].

Інвестиції в економіку області надійшли з 63 країн світу. Із країн ЄС інвестовано 88,3% загального обсягу вкладень, або 3354,1 млн дол. Серед основних країн-інвесторів: Кіпр – 1514 млн дол., Нідерланди – 854,6 млн дол., Німеччина – 676,1 млн дол., Британські Віргінські Острови – 195,5 млн дол.

Інвестиційна привабливість областей проявляється в здатності області залучати інвестиційні ресурси.

Розглянемо динаміку зміни прямих інвестицій в економіку Дніпропетровської області за період 2014-2019 роки (рис. 1) [1].

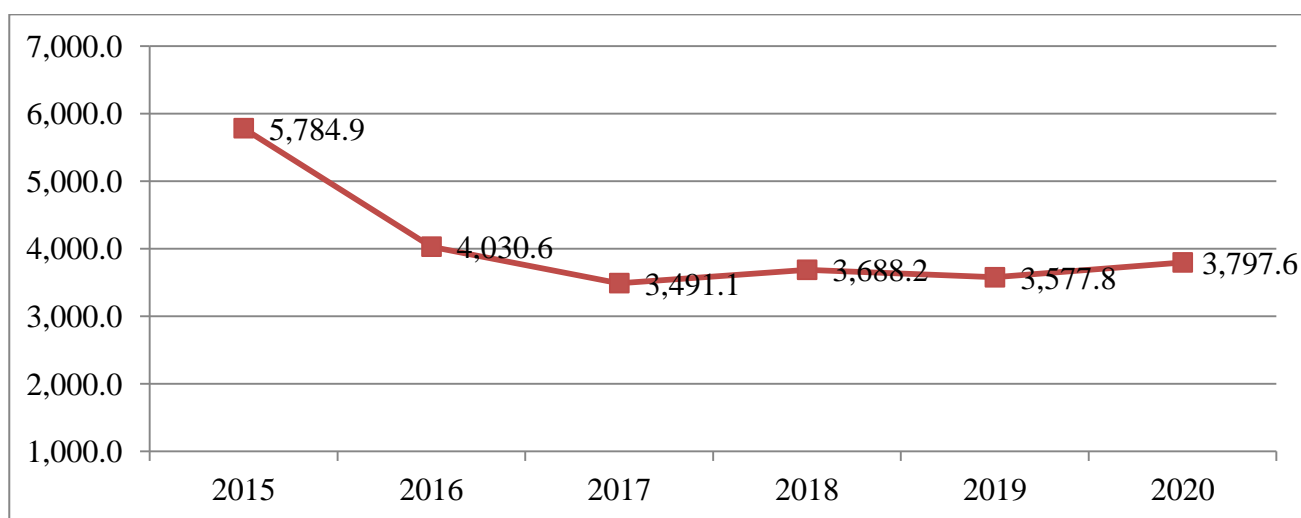

Рис. 1 Прямі інвестиції в економіку Дніпропетровської області (на 1 січня поточного року), млн дол. США

Розмір прямих іноземних інвестицій свідчить про розкритий інвесторами економічний потенціал регіону. Цей потенціал є фактором інвестиційної привабливості регіону. Крім цього, прямі іноземні інвестиції покращують якість ділового середовища, посилюючи ринкову конкуренцію та стимулюючи підвищення продуктивності праці.

Література:

1. Державна служба статистики України: веб-сайт. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>. (дата звернення: 21.10.2020).
2. Кербікова А. С., Копитько А. О. Інвестиційна привабливість регіонів України. *Актуальні проблеми економіки та управління в умовах системної кризи*: зб. матеріалів міжнародної наук.-практ. конф. м. Львів. 27 листопада 2019 року. Львів 2019. С. 257–260.

ЛОГІСТИКА БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

*Колмакова О.М., к.е.н., доцент,
Кривобок Ю.С., студентка,
Харківський національний університет будівництва та архітектури*

Бізнес-процес (БП) - являє собою сукупність бізнес-операцій, певну кількість внутрішніх видів діяльності, що починаються з одного або більше входів і закінчуються створенням продукції, необхідної клієнту.

Виділяють кілька видів бізнес - процесів: основні (операційні), керуючі та підтримуючі або допоміжні.

Основні БП - ті функції, які спрямовані на створення продуктів або послуг компанії.

Допоміжні БП - ті, які підтримують основні бізнес-процеси, роблять можливим їх виконання.

Керуючі БП – це функції, які відповідають за управління та розвиток всієї організації.

Якщо розділити дані види за рівнями управління то отримаємо матрицю бізнес-процесів (табл.1).

Таблиця 1 – Матриця бізнес-процесів

	Перший рівень управління (Загальний вплив на БП)	Другий рівень управління (Деталізація БП)
Основні	Загальні процеси розвитку виробництва	Стадії виробничого процесу
Допоміжні	Політика компанії	Реалізація розробленого плану щодо допоміжних сфер діяльності
Керуючі	Стратегічне планування	Поточне управління